

22 d'Agost: Santa Maria Reina

Text de l'Evangeli (Lc 1,26-38): En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'Àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu». Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així.

L'Àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?». L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible». Maria va dir: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

«Sóc l'esclava del Senyor»

P. Joel PIRES Teixeira
(Faro, Portugal)

Avui, l'Església ens convida a fitar la Mare de Déu com a Reina. Però no com

“reina amb corona d’or”, amb un seguici distingit i senyorial. Aquesta Reina és la primera en servir. Tal com podem llegir a Lluc, malgrat no comprendre del tot les paraules de l’Àngel, Maria diu: «Sóc l’esclava del Senyor» (Lc 1,38). La Verge és un senyal de com Déu guaita la humanitat: la humilitat és el primer i darrer criteri a seguir! Trobem, doncs, en el seu Fill Jesucrist, Aquell que viu millor aquesta humilitat, fins el punt de lliurar la seva pròpia vida.

Avui, en contemplar Maria com Reina, també cadascú de nosaltres ha de tractar d’imitar-la en aquell “sí” que Ella atorgà i que, ahora, ens convida a donar. El camí de Maria no fou fàcil; el camí del deixeble mai és fàcil. Nogensmenys, el deixeble mai es troba sol i Déu acompanya els qui confien en Ell. Aquesta és la certesa que Santa Maria rep des del primer moment i que ens transmet a cadascú, per tal que —com Ella— siguem capaços de dir “SÍ”.

En la paraula de l’Àngel, Maria ha d’alegrar-se, ja que li digué: «El Senyor és amb tu» (Lc 1,28). Heus ací el gran secret de Maria! Ella és una dona feliç, perquè no se sent sola (la solitud és un moment oportú per a l’atac del maligne). Maria és benaurada, amb una joia fundada en el Crist, manifestada en tots els moments de tensió: des de l’Anunciació fins el Calvari, la Mare de Déu es lliura sense temor ni por. L’alegria expressa el sentiment del qui viu en comunió amb Crist, que Maria experimentà des del primer moment, l’expressió més sublim de la qual es troba en l’Eucaristia.

Bo i celebrant aquest preciós jorn, també cadascú de nosaltres rep la crida de confiar en el Senyor i, així, esdevenir testimoni de “l’Alegria encarnada” que és el Crist Jesús. No sempre som capaços de confiar-hi; per això, procurarem en l’oració de la Salve-Regina, de sant Bernat de Claraval, assolir força i proximitat amb Maria Reina: «Salve Reina i Mare de misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra, Déu vós salve...!».